

virksomhed må lukke eller afskedige i større omfang, er målsætningen at skabe muligheder for, at de pågældende, der har mistet deres arbejde, hurtigst muligt kan komme tilbage til noget andet arbejde. Derfor vil jeg gerne høre, hvilke initiativer der kommer – det kan også være, det er noget, der er med i pakken på fredag – eller om der er noget, man har gjort. I så fald: Er der nogen effekt af det, og hvad agter man at gøre på området, hvis man må konstatere, at de muligheder, der er der, ikke er gode nok?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ved varsling af afskedigelser vil en naturlig del af arbejdsformidlingens indsats være information og vejledning til de afskedigede om job- og uddannelsesmuligheder. Det arbejde vil typisk ske i samarbejde med de berørte virksomheder, faglige organisationer, a-kasser og uddannelsesinstitutioner.

Indsatsens indhold afhænger af, i hvilket omfang den enkelte vurderes at have behov for hjælp til at komme i job igen, og det kan f.eks. være de muligheder, der ligger i voksen- og efteruddannelsesordningen.

Med aktstykke 222 og med reformen »Flere i arbejde«, som hr. Bjarne Laustsen jo selv er en del af, er der givet mulighed for i forbindelse med større afskedigelser at supplere den ordinære indsats i form af et særligt tilskud til uddannelsesaktiviteter, hvis en arbejdsgiver sikrer den ledige et understøttet job derefter.

Jeg tror, der ligger mange muligheder i de redskaber, der er beskrevet her.

Bjarne Laustsen (S):

Nu kan jeg se på statsministeren, at han er ude dér, hvor man læser op af papiret. Men nu drejer det sig ikke om holdninger, for jeg har faktisk spurgt til noget konkret i forbindelse med det her.

Jeg er bekendt med det aktstykke. Det har aldrig været vores kop te, men sådan er det jo i forhandlinger, der kan man måske ikke få alt det, man gerne vil have. Men vi har sagt: O.k., så tager vi det og putter det ind i »Flere i arbejde«, det er o.k. Men det er klart, at når der er gået et stykke tid, må vi spørge til effekten af det.

Der er den passus i aktstykket, nemlig at det kan bruges til de folk, der er opsagt, men ikke har fratrådt virksomheden, men en væsentlig passus deri er, at den pågældende skal ansættes af en anden arbejdsgiver.

Et typisk eksempel kunne være, at man siger: Jeg kan godt bruge dig, men du har ikke de fornødne kvalifikationer; det kan være, du skal have et stort kørekort, o.k., det kan vi så finansiere. Og det er jo fint nok, men problemet er bare, at så er systemet så stramt, at man ikke har mulighed for at hjælpe.

I mit område – jeg nævnte tidligere Danyard Frederikshavn – havde man faktisk midler, hvor man kunne gå ind og lave en tidlig indsats, fordi man vidste, at virksomheden skulle lukke ned; der har man mulighed for omskoling. Det er jo ofte det, der er et flaskehalsproblem, et strukturproblem, i forhold til ledigheden, at der er behov for en indsats. Bare inden for mit fagområde findes der næsten 70 forskellige uddannelser, og selv om man er svejser, kan der være mange forskellige teknikker, der gør, at man skal have 3, 4, 5, 6 ugers kursus, så man kan klare en anden opgave. Det er der ikke penge til i dag, og det er det, jeg synes er galt.

Det er jo ikke nødvendigvis sikkert, at man lige kan finde en arbejdsgiver, der vil sige: Ja, jeg kan godt ansætte dig bagefter. Men det var jo bedre at komme i gang med indsatsen og så give folk de værktøjer og få dem i gang med omskoling i stedet for bare at give dem passiv forsørgelse. Det er det, jeg synes ikke er nok i forhold til aktstykket og »Flere i arbejde«.

Men hvis statsministeren ikke engang er i stand til at sige, hvad effekten er et halvt år efter, at det er trådt i kraft, må jeg jo konkludere, at det er, fordi der ingen effekt er af aktstykket.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det vil nu nok være en letsindig konklusion, og den må i alle tilfælde stå for hr. Bjarne Laustsens egen regning.

Kl. 13.35

Jeg vil godt sige, at jeg tror, jeg er lige så stærkt optaget af, som hr. Bjarne Laustsen er, at man, hvis medarbejdere kommer ud for en sådan situation, f.eks. hvis vi taler om en større virksomhed på en egn, hvor man er nødt til at foretage afskedigelser i større omfang, så får sat ind i tide for at hjælpe de pågældende i et nyt job, at man ikke venter, til alle står på gaden så at sige. Det tror jeg også vi var inde på sidste onsdag. Det synes jeg er noget utrolig væsentligt.

Jeg må sige, at jeg ikke er i besiddelse af et talt billede af, hvordan disse ordninger virker. Men jeg har fået leveret nogle eksempler fra Beskæftigelsesministeriet, hvor jeg f.eks. kunne